

РЕШЕНИЕ

№ 5635

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6346** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Патентното ведомство /ПВ/, депозирана чрез неговия процесуален представител, срещу Решение от 5. 05. 2021 г., постановено по НАХД № 17433/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 49/23. 04. 2019 г., издадено от Председателя на Патентното ведомство, с което на [фирма] на основание чл. 81, ал. 1 от ЗМГО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева, като на основание чл. 85, ал. 5 от ЗМГО – 47 броя облекло и шапки са отнети в полза на Държавата и са предадени за унищожаване.

В касационната жалба се излагат подробни съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на съдебния акт и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез своя процесуален представител адв. П. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разности.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена срещу решение, подлежащо на касационно оспорване, от активно легитимирано лице и в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Ето защо, същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, поради следните съображения:

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 12. 12. 2018 г. служители на О. – СДВР провели специализирана полицейска проверка на територията на район „Л.“ в [населено място] и в частност на търговски обект – магазин „М. С.“, стопанисван от [фирма], за стоки, носещи знаци на популярни марки.

Било установено при проверката на магазина, че във вътрешността на същия има стоки, носещи знаци на валидно регистрирани търговски марки – поли, дамски панталони, дамски ризи и дамски пуловери, тениски, всички означени със знака „G.“ - „Г.“, шапки означени със знака на „D.“ – „Д.“, както и шапки, означени със знака „G.“ - „Ж.“. Всички общо 47 артикули били предадени с протокол за доброволно предаване от служителката в магазина.

Предвид това, свидетелят Н. Б. съставил на дружество АУАН № 7/ 03. 04. 2019 г. за нарушение на чл. 81, ал. 1 от ЗМГО, за това, че дружеството използва в търговската си дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 3 от ЗМГО, като предлага за продажба подробно изброените в АУАН артикули със сходни на търговски марки, регистрирани като марки на ЕС за стоки от клас 25, с притежатели съответно „G. G. S.“, „С. D. С.“ и „G.“. Въз основа на АУАН и при идентичност в описанието на нарушението от фактическа и правна страна било издадено и Наказателно постановление № 49/23. 04. 2019 г., издадено от Председателя на Патентното ведомство, с което на [фирма] на основание чл. 81, ал. 1 от ЗМГО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и на основание чл. 85, ал. 5 от ЗМГО – 47 броя облекло и шапки са отнети в ползи на Държавата и са предадени за унищожаване.

С обжалваното решение съдът е отменил наказателното постановление, като е приел, че липсват доказателства за използване в търговската дейност на дружеството на знаци, идентични или сходни на регистрираните марки.

Решението на районния съд е правилно.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съд е формирал правилен и обоснован извод за липса на извършено нарушение по чл. 81, ал. 1 от ЗМГО във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО.

Разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗМГО предвижда, че правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който: 1. е

идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО предвижда, че използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак.

Съгласно чл. 81, ал. 1 от ЗМГО, лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 500 до 1 500 лв., а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 1 000 до 3 000 лв. В конкретния случай [фирма] е санкционирано за това, че предлага за продажба стоки, които са сходни на търговски марки, регистрирани като марки на ЕС за стоки от клас 25, с притежатели съответно G. G. S., C. D. C., G..

В хода на производството обаче не са събрани никакви доказателства, че посочените стоки са били предлагани за продажба, за каквото именно нарушение е санкционирано дружеството.

Установено е безспорно по делото, че стоките са се намирили не изложени на щанд, а във вътрешността на магазина. По делото не са установени и свидетели, от чиито показания да се установи, че посочените стоки са били предлагани за продажба.

Вярно е, че съгласно чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО, използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак.

Макар да се установява от материалите по делото, че стоките са били съхранявани в магазина, административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана не за съхранение на стоките с цел тяхната продажба, а за продажба на посочените артикули, което обаче не е установено по никакъв категоричен начин.

По изложените съображения касационната инстанция намира за правилен извода на СРС, че не е налице извършено от [фирма] административно нарушение по чл. 81, ал. 1 от ЗМГО във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство, които, предвид представените доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение, следва да се определят в размер на 400 /четиристотин/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 5. 05. 2021 г., постановено по НАХД № 17433/ 2019 г.
по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.
ОСЪЖДА Патентното ведомство да заплати на [фирма] направените по делото
разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 /четиристотин/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.